

Oral History Kosovo

INTERVIJU SA ATDHE MULA

Priština | 8. februara, 2018 godine

Trajanje: 4 minuta

Prisutni:

1. Atdhe Mulla (Intervjuisan)
2. Aurelja Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjeta Beriša (Kamera)

Simboli komentara u transkript *transkripti neverbalne komunikacije:

() – emocionalna komunikacija

{ } – intervjuiranje objašnjava gestom

Ostali simboli i transkripti:

[] – dodatak tekstu da se bolje razume

Fusnote su rektorske dodaci koje daju više informacija za mesta, imena ili o izrazima.

Atdhe Mula: Atdhe Mula, fotograf.

Aurelja Kadriu: A da li bi hteli da kažete u koliko možete da se sećate leta 2007 godine?

Atdhe Mula: Leto 2007. godine ja sećam se bio sam u Pragu, Češka, tada sam studirao. Svako leto i svaku zimu ja sam došao... došao sam i leti, kao svako leto što je da se malo izlazi i ono... nije bilo ništa, ono mislim, nije bilo neki alarm koji bi nam doznao da ima da bude, šta ima da bude. Bilo je još u *higher politics* [Na visokim političkim nivoima], UN-i, i svi smo čekali šta se dogadja tamo prvo.

Aurelja Kadriu: OK...

Atdhe Mula: Čini mi se da u decembar 2007-me, sada malo bolje su se razjasnile stvari: kad, šta, tek tada si mogao da projektiraš, kada ima nešto da se dešava. Tako da 2007. sećam se da sam došao kao i uvek iz Prage i prošao sam... yeah... kao i uvek... *everything as usual* [sve je bilo kao i obično].

Aurelja Kadriu: A da li se sećate kada ste saznali po prvi put za proglašavanje nezavisnosti u Kosovo?

Atdhe Mula: Mm...tamo u decembar je bilo. Ja u decembru vratio sam se još jednom iz Češke znam bio sam vezan sa diplomatskim radom i saznao sam da se nešto kuva. I tako došao sam 10 decembra ovde, bila je sednica *UN Assembly* [Sednica Sjedinjenih Nacija] imali su taj sastanak, i bio došao *deadlock* kojim nije se ništa razumelo. Samo ljudi su bili izašli u grad i protestirali pored Vlade, ko bajagi: “Šta se dogadja?” I posle od tog dogadjaja kada sam se bio vratio, rekli su mi drugari: “Budi spreman jer oko februara ima da se nešto dogadja.” I faktički bilo je vezano i na intervju pokojnog Bajrama Redžepi, tada premijer kada je on bio pustio jednu informaciju *leak* [neko je dao informaciju], povodom intervjua, malo više znalo se saznalose i datum, ali u stvari niko nije znao pravi datum.

Aurelja Kadriu: A da li bi nam kazali, gde ste bili za dan nezavisnosti ? Šta ste radili?

Atdhe Mula: Za dan nezavisnosti, ja sam se probudio u 9:30, jednu noć ranije ja sam legao da spavam 7:30 minuta (nasmee se). Pošto nije se znalo tačno dan kada gde ima da se dešava nešto, mi smo bili izašli i te večere, bili su izašli ljudi kolima, sa zastavama, još nije se znalo o Kosovskoj zastavi, bile su nacionalne zastave, *of course* [naravno]... i mi smo slikali, tu i tamo saznali smo da će sutra biti nešto, kuva se... i bilo je završena stvar po kafanama, barovima sa ljudima medjunarodne zajednice, sa ministrima, i nije se znalo ko je ko.

Probudio sam se u jutro toga dana i slikali smo, i morao sam da završim diplomsku temu (smeje se).

Aurelja Kadriu: A šta možete da kažete o tom danu, mada si bio na polje u javnom ambijentu i da li si video šta se dogodilo?

Atdhe Mula: Oh znam da je bilo jako hladno (smeje se)... Svi kada počnu o svojim osećajima kažu, jao hladno je bilo: "Da bilo je mnogo hladno" (smeje se). A ja imam još jednu stvar, bilo je... 17 februar -17 stepeni. Bilo je užasno hladno dok mi smo šetali po gradu mada nismo znali šta se događja, kada ima da se dešava, ili šta se događja. Bilo je malo kao iznenadjenje kada vidiš međunarodna medija, ja sam bio zbunjen da li ja treba da budem parlamentu, da imam taj istoriski momenat, da li treba da sednem medju ljudima u gradu? I znam, gledali smo preko televizije, ja u kafani sam bio sa društvom slikali smo ljude kako slave, u tom trenutku krenuo sam, pokušao sam da ulazim u Skupštini. U Skupštini je bilo... i bilo je ne moguće da se ulazi u tom momentu onda u tom momentu odjdnnom proglasilo se, masa ljudi su krenuli da dolaze pored Skupštine i tu je već počelo da se dešava ono...

Ništa ja sam slikao, slikao sam, više puta sam kružio gore dole, i posle otišao sam sa strane i jednog momenta ulazio sam u kolima i otišao sam do Gračanice, samo da vidim šta se dešava, znate... i tamo šetali... da bih videli šta se dešava u stvari ono faktički i... *yeah* [da]. Do u četiri časova u jutro, sutra dan u trgu, trg je bilo... nikad više *dirty* [nečisto] u mom životu nisam video tako i posle svakog dana dolazili su ljudi, dolazili su ljudi sa svih strana Kosova, slavili.

Za mene je bilo malo onako... ne znam. Bilo je posao, isto vreme, da imao sam i taj momenat kada sam stao jednog momenta i rekao sam: "Wow!" a dali znate... sa društvom sa stvarima, dešava se! Taj dan je bio, malo kao, ne umem da opišem... sada kada gledam kao *any other day* [kao i svaki dan], bio je radni dan... (smeje se) radio sam, znate....

Aurela Kadriu: U Gračanici da li se sećaš, kakva je bila situacija?

Atdhe Mula: Bili smo mi tamo i imali smo neki pokušaj da vidimo ono... bili su ne, *Reutersi*, ne svaka svetska medija i sad, znate... hteo si i ti da snimaš to me *angle* [kutak posmatranja], da vidimo ništa... mi smo otišli i znate, ništa, bilo je mirno, normaln... *nothing* [ništa]... onako otišli smo da pravimo jedan krug, krug sa kolima, hteli smo da idemo da slikamo da radimo nešto ali videli smo da nema ništa interesantno i vratili smo se.

Aurelja Kadriu: OK...

Atdhe Mula: Malo ne planirano.

Aurelja Kadriu: Dobro je, puno vam hvala. Ovo je sve...

Atdhe Mula: *Alright, nice* [vrlo dobro].

